

РЕШЕНИЕ
№ 131
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 09.06. 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети май през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОГИЕВА

при секретаря А.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Г. к.н.а.х.д. № 134 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник. за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК. във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 отЗАНП.

Образувано е по касационна жалба па М.С.М. срещу решение № 216 от 37.03.2011 г. ма Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 1763 по описа на съда ча 2010 г.,

С атакуваното решение е ичменено наказателно постановление № 34-0000409 от 03.11.2010 г. па Началник Областен отдел „Контролна дейност ДАИ", гр. Перник, е което на М.С.М. *** са наложени следните административни наказания:

- на основание чл. 181. т. 7 от ЗДвП - глоба в размер на 50 лв.

- на основание чл. 105 от Закона за автомобилните прсвоци - глоба в размер на 200 лв.

Като въззивният съд е оставил без разглеждане жалбата и с прекратил производството в частта па наказателното постановление, с която с наложено наказание на основание чл. 181, *т. 1 от* Закона ча движение по пътищата глоба в размер на 50 лв.. като необжалваемо и е намалил наложеното наказание по чл. 105 от Закона за автомобилните превози *от* глоба в рачмсп па 200лв. на глоба в размер на 100лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник с неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Твърди се, че касаторът не е извършвал нарушението, за което жалбата му не е допусната до разглеждане. Твърди и че решението, с което процесното НП е изменено в частта, относно наложеното по чл. 105 от Закона за автомобилни превози административно наказание, като същото с намалено от глоба 200 лв. на глоба 100 лв., с незаконосъобразно, тъй като такова нарушение не с извършено от него.

Ответникът по жалбата. ОО „Контролна дейност - ДАЙ" - Перник, не ес явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата с неоснователна и решението па първата инстанция, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила в обжалваната част.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна на административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства и подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Пред районния съд по безспорен начин е установено, че на 05.10.2010 г. в с. Драгичево касационният жалбоподател е извършвал специализиран превоз с автобус "Фолкваген Крафтер" с ДК №СА 8168 КВ, като е превозвал осем пътници без карти за специализиран превоз. Автобуса е бил претоварен, тъй като с превозвал 6 бр. пътници в повече от отразените 18 бр. по регистрационен талон. С деянията си водача е извършил нарушение по чл. 133 ал.1 от ЗДвП и чл. 62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. на Министерството на транспорта. Тези нарушения са установени от ЛУЛИ от 05.10.2010 г., съставен от главен инспектор при ОО КД ДАИ гр. Перник. Въз основа на така съставения акт административнонаказващият орган е наложил санкция "глоба"⁴ в размер на 50 лв. позовавайки се на нормата на чл.181 т.7 от ЗДвП и "глоба" в размер на 200 лв.. позовавайки се на разпоредбата на чл. 105 от Закона за автомобилните превози.

По отношение на първото нарушение и наложената санкция районния съд правилно не е допуснал за разглеждане жалбата в частта по т. 1 от III. Това е така, защото изключването от законодателя, с изрична разпоредба на закона, на съдебния контрол върху наложените по ЗДвП санкции в посочения размер, означава че е изключена изобщо възможността за съда да се произнася, както по законосъобразността на ПИ, така и по спазването в частност на процесуалните правила по издаването му. В настоящия случай жалбата срещу ПИ, в частта му, е която е наложена санкция в размер до 50 лв. с процесуално недопустима по силата на разпоредбата на чл. 189 ал. 5 от ЗДвП (ред. към 26.06. 2007 г.) сега чл. 189, ал. 13 от ЗДвП и за съда е налице забрана за разглеждането ѝ, още по-малко за произнасяне по съществото на спора. По българското законодателство не е изключена възможността за въвеждане на необжалваемост на определени в закон актове. Законодателят е определил административнонаказателната си политика, т.с. налагането на административни наказания, като част от правораздавателната дейност на държавата, при констатирано нарушение по установения ред на държавно управление и се е съобразил със степента на обществената им опасност, поради което е записал определени ограничения, които са задължителни за съда.

Настоящата инстанция намира, че решението на първоинстанционния съд в частта, с която е намалена санкцията, глоба от 200 на 100 лв.. наложена на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози е неправилно и незаконосъобразно по следните съображения:

Ползваната норма на чл. 105 от Закона за автомобилните превози е обща и се прилага само за нарушения, за които в закона не е предвидена специална норма. В настоящия случай за нарушение по чл. 62 от Наредба №33 от 03.11.99 г. на МТ, законодателят е предвидил наказанията да се налагат по чл. 94, ал. 2 от Закона за автомобилните превози и това е специалната норма, приложима за констатираното нарушение.

Предвид изложеното наказателното постановление е незаконосъобразно в частта, с която на М.С.М. е наложено на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози административно наказание "глоба", за нарушение по чл. 62,

от Наредба №33 от 03.11.1999 г. на МТ, а от там и решението на Районен съд Перник е незаконосъобразно в тази част. тъй като съдът с намалил глобата, вместо да отмени наказателното постановление.

Мотивиран така. Административен съд - Перник

Р Н Ш И:

ОТМН1151 решение № 216 от 17.03.2011 г. па Районен съд - Перник, постановено по п.а.х.д. № 1763 по описа на съда за 2010 г., в частта е което с изменено наказателно постановление № 340000409 от 03.11.2010 г. на Началник Областен отдел „Контролна дейност ДАИ“, гр. Перник издадено срещу М.С.М., с което на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози, наложената глоба от 200лв. е намалена на 100лв. за нарушение по чл. 62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. на МТ, като вместо него постановява:

ОТМКПЯ наказателно постановление № 340000409 от 03.11.2010 г. на Началник Областен отдел „Контрол па дейност ДАИ“, гр. Перник издадено срещу М.С.М., в частта, е което на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози с наложена глоба от 200лв. за нарушение по чл. 62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. на МТ.

Потвърждава решението в останалата му част, като правилно и законосъобразно. Решението е окончателно и не подлежи па обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/